

Der var stillet 73 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Camre: Siden dette lovforslags første behandling har det været genstand for en meget omfattende udvalgsbehandling. Der er snart sagt ikke en paragraf, der ikke er drøftet mellem udvalget og ministeren og stillet spørgsmål om til ministeren. Udvalget har meget nøje drøftet hele spørgsmålet om lovens karakter af bemyndigelseslov og rammelov, herunder også det forhold, at loven ikke umiddelbart giver anvisning på alt om forureningsbekæmpende initiativer.

Det siger sig selv, at det er umuligt at give en lov, der nøje fastsætter alle bestemmelser på dette område, uden at den vil være forældet i løbet af meget kort tid, og det er derfor en uomgængelig nødvendighed, at love giver ministeren bemyndigelse til på en række områder at foretage de fornødne indgreb. Det bør i den forbindelse understreges, at ministeren over for udvalget har tilkendegivet, at forslag om særlig indgribende foranstaltninger vil blive forelagt for folketinget i det enkelte tilfælde i form af lovforslag, og at tingets miljøudvalg vil blive holdt orienteret om mere betydende initiativer.

Ligeledes har ministeren tilkendegivet, at regler og normer vil blive udfærdiget efter drøftelse med landbrugets og industriens, henholdsvis fiskeriets organisationer. Jeg tror, man kan sige, at der absolut ikke eksisterer nogen grund til at frygte uoverlagte eller ubegrundede indgreb på noget område. Jeg vil næsten sige tværtimod, for i en tid, hvor den ene mere alarmende melding efter den anden om forureningens omfang når os, er der mere grund til

at frygte, at der laves for få eller for lidt restriktive indgreb. Advarslerne mod at gå for vidt i forureningsbekæmpelsen er i dag at betragte som røster fra en sorgløs fortid.

Der har været rejst kritik af, at lovens tekst skulle være svær at forstå for menigmand. Nu ved jeg ikke, hvor mange love menigmand læser til daglig, men det er for det første givet, at en lov om et så kompliceret emne ikke kan forenkles ud over en vis grænse. For det andet er det jo ikke denne lov, borgerne skal anvende i de daglige bestræbelser på at imødegå forureningsfare.

Det er som sagt en rammelov, og ministeren skal altså udforme de regler osv., som er borgerens egentlige grundlag at gå frem efter. På den baggrund må jeg sige, at loven er så klar, at den, der giver sig tid til at læse den igennem, vil kunne forstå den, selv om den selvfølgelig ikke er nede på et Anders And blads forenklingsniveau.

Må jeg dernæst sige nogle bemærkninger om et spørgsmål, som har været meget drøftet, nemlig vurderingen af lovforslagets § 1, stk. 3, hvori det bl.a. hedder, at der ved fastlæggelse af foranstaltninger imod forurening på den ene side skal lægges vægt på de ydre omgivers beskaffenhed og på den anden side den samfundsmæssige nytte af den virksomhed, der er tale om at foretage indgreb imod, og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltningerne.

Ministeren har over kor udvalget præciseret det derhen, at der naturligvis vil blive taget hensyn til den samfundsøkonomiske udvikling i øvrigt. Jeg har forstået, at SF gennem sit ændringsforslag til denne paragraf har ønsket at sikre, at hensynet til de økologiske forhold var eneafgørende. Det er naturligvis et spørgsmål, hvorledes § 1, stk. 3, fortolkes, og jeg deler ikke SF's angst for, at paragraffen skal udhule loven. Det er vel på forhånd klart, at vi ikke kan komme uden om den økonomiske virkelighed, vi befinder os i, men de økonomiske hensyn må ikke på nogen måde betyde en tilside-sættelse af de miljømæssige hensyn, som retelt også på lidt længere sigt er forudsætnin-